

З НОВИМ РОКОМ, ДОРОГІ ДРУЗІ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!



За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р. Виходить щотижня. № 1 (1454). 1 СІЧНЯ 1982 РОКУ. ЦІНА 2 коп.

ВІТАЄМО!

Іде в історію 1981 рік — перший рік одинадцятої п'ятирічки. Радянські люди, тісно згуртовані навколо Центрального Комітету партії, Політбюро ЦК на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради Союзу СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим, самовіддано працювали над виконанням грандіозних завдань Комуністичної партії.

В 1982 році Батьківщина Великого Жовтня буде святкувати 60-річчя створення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. На честь цієї знаменної дати по всій країні розгорнулось соціалістичне змагання.

Як і всі радянські люди, колектив нашого університету йде назустріч знаменному ювілею, примножуючи успіхи в труді та навчанні, вносячи свій вклад в розвиток науки та освіти.

Від усього серця бажаємо професорсько-викладацькому складу, студентам, науковим та інженерно-технічним працівникам великого щастя, здоров'я, нових успіхів в підготовці і вихованні висококваліфікованих спеціалістів, в розвитку науки, в оволодінні знаннями.

З Новим роком!

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ,
ПРОФКОМ, МІСЦЕВКОМ,
КОМІТЕТ ЛКСМУ.

ПЕРЕДСВЯТКОВІ ІНТЕРВ'Ю

НОВИЙ РІК! З ПРИХОДОМ ЦЬОГО САМОГО ВЕСЕЛОГО, САМОГО РАДІСНОГО СВЯТА ЛЮДИ ВСІЄ ПЛАНЕТИ ПОВ'ЯЗУЮТЬ СВОЇ КРАЩІ НАДІЇ І МРІЇ ПРО МИР, ШАСТЯ, СВІТЛЕ СЬОГОДЕННЯ І МАЙБУТНЄ ЗЕМЛІ, БАЖАЮЧИ БЛИЗЬКИМ ТА ДРУЗЬЯМ ШАСТЯ, РАДОСТІ, ЗДОРОВ'Я, БА ДЬОРОГО НАСТРОЮ.

Напередодні свята кореспондент газети «За наукові кадри» взяв невеликі інтерв'ю у викладачів та студентів.

— Чим для Вас був знаменний 1981 рік? Що Ви чекаєте від року 1982?

Ю. М. АНІСІМОВ, доцент завідувачий кафедрою полімерів.

— Натхненні історичними рішеннями XXVI з'їзду КПРС співробітники нашої кафедри, як і всі радянські люди, доклали всіх зусиль по виконанню завдань першого року XI п'ятирічки.

В 1981 році на кафедрі завершена розробка госпдоговірної теми по створенню нових полімерних композицій спеціального призначення. Економічний ефект від впровадження склав 160 тисяч карбованців.

Співробітниками кафедри полімерів направлені три заявки на авторські свідоцтва, Міністерство вищої та середньої освіти УРСР затвердило плани видань учбових посібників для студентів «Фізико-хімічні методи досліджень процесів полімеризації» та «Фізико-хімічні методи дослідження полімерів». В їх розробці взяли активну участь всі викладачі кафедри.

Хочеться відзначити успіхи студентки з Індії Гіти Чоухурі. Після успішного захисту дипломної роботи вона поступила до аспірантури і зараз успішно працює над цікавою темою.

У 1982 році кафедра буде продовжувати роботу над госпдоговірними темами і впровадженням їх в народне

господарство. Буде планомірно покращуватись учбовий процес.

Від імені співробітників кафедри полімерів бажаю всім викладачам, аспірантам, студентам, співробітникам ОДУ великих творчих успіхів у виконанні завдань XI п'ятирічки!

Оксана ГАМАЛЕЙ, студентка III курсу фізичного факультету.

— Що я можу сказати про рік 1981? По-перше, мене було обрано до складу комітету комсомолу університету, ввійшла в бюро свого факультету. Мої товариші довірили мені керівництво роботою ради командирів і комісарів педагогічних загонів університету. Влітку довелось працювати старшою вожатою піонерського табору «Юний китобой», об'єднання «Антарктика». Робота була дуже цікавою і захоплюючою. Зараз активізуємо громадську роботу в школі № 37. Клуб «Ровесник», який ми тут організували, має великий успіх серед старшокласників.

В ОДУ зараз діє п'ять педагогічних загонів. Керувати цією роботою нелегко, але велику допомогу мені надає комітет комсомолу, мої товариші.

На XXXI звітньо-виборчій районній комсомольській конференції мене обрано членом райкому комсомолу. Вільного часу обмаль, але нудьгувати не приходиться.

А що я чекаю від 1982 року? По-перше, добре скласти зимову сесію. Докладу всіх зусиль, щоб в заліковці були тільки «добрі» і «відмінні»

оцінки. Разом з науковим студентським товариством, радою молодих вчених буде створена Мала академія наук.

Я бажаю всім студентам в Новому році всього найкращого в їх навчанні та громадській роботі!

В. О. ІВАНИЦЯ, доцент кафедри мікробіології.

— Велику роботу в минулому році вела кафедра під керівництвом члена-кореспондента Академії наук УРСР завідувачою кафедри мікробіології В. П. Тульчинської над розробкою та впровадженням в суднобудівельній промисловості оборобних матеріалів визначених на грибовостійкість, одержано економічний ефект на суму 105 тисяч карбованців.

В «Основних напрямках економічного та соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року» відзначено, що потрібна й подальша охорона оточуючого середовища від забруднення. На основі цього на нашій кафедрі розроблено метод біологічної очистки стічних вод, які скидаються деякими підприємствами. Зараз цей метод випробовується на заводах країни і знаходиться на етапі впровадження. Кафедрою розроблені рекомендації по госпдоговірній темі: «Методи захисту сировини текстильної промисловості від біологічного пошкодження». Ця тема знайде своє місце в технологічному процесі підприємств країни і дасть великий економічний ефект.

Інтерв'ю провів І. Москаленко.



УТРО ОТЧИЗНЫ

И опять
новогоднее утро
Над Отчиной моей
встает.

И опять,
молодой и мудрый,
Новый год
на работу идет.

Принимай эстафету
крылатую!

На поля! На леса!
На завод!

Новый год
нас планами радует —
Год ударных дел и забот.
Все исполнится, что
намечаем.

И торопим мы:
«Время, вперед!»

С Новым годом,
земля родная!

С новым счастьем,
великий народ!





— Подивіться, — каже Дід Мороз, — адже на цьому місці була пустка. Ще більше будинків буде зведено в Одесі в 1982 році.
Фото І. Яковенка.

В ЗВ'ЯЗКУ З ЮВІЛЕЄМ

КНИГИ, ЯКІ ВЧАТЬ

Нещодавно кафедра наукового комунізму ОДУ в читальному залі бібліотеки імені В. І. Леніна провела теоретичну конференцію, присвячену 75-ю з дня народження Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва. В конференції взяли участь представники інших культурних закладів та виробництва м. Одеси. Конференція проходила під головуванням доцента кафедри історії КПРС ОДУ П. С. Столяра.

Надзвичайно цікаво виступив перед студентською та учнівською молоддю міста полковник запасу, нині директор філіалу Музею 18 армії (м. Одеса) В. М. Томчин, котрий з перших же днів Великої Вітчизняної війни служив у підрозділах славетної 18 армії, не один раз зустрічався з Л. І. Брежнєвим під Одесою, на Кавказі і на Малій землі. Великий бойовий

шлях проходила армія, чудеса героїзму проявляли її воїни.

Особливо широка і яскрава розповідь ветерана про бої на Малій землі, про те, яку велику організаторську роль відіграв тут Л. І. Брежнєв, будучи заступником начальника політуправління Південного фронту. Його знали офіцери і солдати, як мужнього, вольового, зразкового комісара, який не шкодував своїх сил і робив все можливе, щоб пошвидше розгромити ворога. Леонід Ілліч постійно піклувався про долю кожного солдата і сам був завжди на передових позиціях.

— І таким він залишається й зараз, — закінчує свою розповідь В. М. Томчин, — другом кожного солдата, кожного трудівника. І щороку 12 травня він радо зустрічається з ветеранами 18 армії. В 1980 році побачився з Леонідом Іллічем і я особисто. Я ще раз переконався, нас-

кільки ще щедра душею, глибока, прекрасна людина. Зустріч для мене, як і для всіх моїх бойових товаришів, залишиться незабутньою.

Після цього виступили студенти фізичного факультету В. Ліфар, аспірант кафедри історії КПРС Ю. А. Немченко, інженер-конструктор ремонтно-механічного заводу Б. А. Набедрик, доцент кафедри наукового комунізму В. В. Полков, директор бібліотеки інформаційного центру (ЦНТ) С. В. Данилевич, член парткому заводу ім. Січневого повстання В. П. Мішин.

Виступаючи гаряче, піднесено говорили про значення книг Л. І. Брежнєва «Відродження», «Мала земля», «Цілина» та «Спогади», про їх великий вплив на ідейно-патріотичне виховання радянської молоді, котра вчиться по них ще глибше і галкіше любити свою Батьківщину, широко вивчати її славу бойову і трудову історію, ще з більшим творчим піднесенням наближати прекрасне майбутнє.

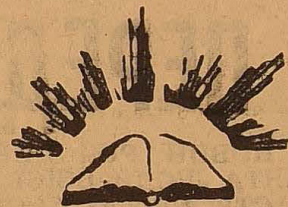
А. МИХАЙЛОВ.

Конференція читачів

— Плоть від плоти народної син робітничо-селянської сім'ї, будівник і політичний працівник, вихованець комсомолу і вірний боєць партії, відважний воїн, і полум'яний борець за мир—такий автор книги «Спогади», що стала природним продовженням чудової трилогії «Мала земля», «Відродження» і «Цілина».

Цими словами відкрив читачку конференцію за книгою товариша Л. І. Брежнєва «Спогади» доктор філологічних наук, член Спілки письменників СРСР професор І. М. Дузь. Конференція, організована товариством «Знання», залучила сотні учасників, що представляють всі покоління читачів — від школярів і студентів до убілених сивиною ветеранів праці і війни.

З великими враженнями від прочитаної книги «Спогади» виступили на конференції Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР робітниця фабрики технічних тканин Т. С. Дудник, письменник, фронтовик В. Г. Ляковський,



секретар Ленінського райкому партії Є. І. Мунтян, поет Віталій Березінський.

— В новій книзі тов. Л. І. Брежнєва втілена така концентрація ідей, думок, порад, яскравих фактів та прикладів, така переконливість в правоті нашої справи і така сила доказів цієї правоти, — сказала на конференції студентка Одеського державного університету Є. Антонюк (V курс, філфак), що ця книга по праву стає настільною, стає керівництвом у житті для нас, комсомольців і молоді, уроком партійної праці, принциповості, доброти і людяності.

Д. АРТЕМЕНКО.

ГОТУЄМОСЬ ДО СЕСІЇ

Свідомі творці

Чим більший колектив, тим більше в нього розмаїтих інтересів, тим цікавіше він живе. Як-от і наша група № 2 III курсу філологічного факультету (російське відділення). В групі діє ряд маленьких ланок, котрі визначаються, в основному, за участю в певному науковому гуртку: російської мови, ГДП (гурток дослідження поеми літератури ХХ ст.), російської літератури (класика), філософський гурток тощо.

Це значить, що і на політгодинах, і на спільних заняттях, в гуртових бесідах і суперечках після занять всі ці інтереси, об'єднуючись в ціле, пульсуючи жвавими потоками, відкривають перед нами стільки цікавого, незвіданого, що все більше і більше поривають до знань нашу невгамовну студентську молоддь.

В групі багато відмінників, а з відстаючими ведеється гостра розмова, як і з порушниками дисципліни, хоча таких і небагато. Кожний прагне до само-

стійної творчої роботи в плані самоосвіти, в плані дослідження цікавих наукових проблем, які імпонують його духовній особистості, але є цілий ряд заходів, які ми проводимо тільки разом, дружно, з комсомольським вогником. Обов'язково разом, систематично відвідуємо кінотеатр ім. Короленка: за певним графіком проглядаємо фільми за життям і творчістю Толстого, Достоевського, Тургенєва, Гончарова та інших письменників, враження наші потім всебічно обговорюються — адже це наш улюблений світ, наші крила, наші ідеали. Темою пристрасних, змістовних розмов стають нерідко і твори образотворчого мистецтва (вітчизняних і зарубіжних майстрів), побачені в славетних музеях нашого міста. Надзвичайно насичені, піднесені також політін-

формації, що стають для кожного студента яскравим дороговказом і в житті і в навчанні, бо виховують глибоке усвідомлення причетності до великого народного життя.

Зараз колектив спрямовує всі свої зусилля на успішне навчання, на ліквідацію наявних недоліків, на активніше відвідування семінарських занять та консультацій з екзаменаційних предметів.

Ще активніше працюють наші громадські ланки: комсомольське бюро (комсорг В. Рудиченко), політгоди (О. Лужинський), культурно-масовий сектор (І. Юценко), активісти Є. Добренко, О. Орленко, В. Ковальчук, М. Платонова і т. д., які допомагають відстаючим, згуртовують колектив своїм запалом та ділами. Осць прове-

дена цікава зустріч з ветераном війни, який брав участь в знаменитій битві під Москвою, ось випущена бойова стіннівка з закликами щодо екзаменів, поставлене завдання почати творче спілкування з учнями профтехучилища, регулярніше на комсомольських зборах звітували за громадське життя (ФОП, лекції, підготовка до новорічного концерту тощо), за самостійну підготовку до сесії з окремих предметів... В групі панує бойовий настрій, устремління до хороших успіхів.

І оцей напружений ритм студентського життя не знижується, а навпаки, щодня зростає, бо навчаються в нас не байдужі і ліниві, а гарячі, завзяті, свідомі творці комуністичного суспільства.

Л. НЕДЯЛКОВА,
студентка II групи
російського відділення
філфаку, староста III курсу.

РІК МИНУЛИЙ— РІК МАЙБУТНІЙ

Минулий рік був для мене незвичайним. В цьому році я вперше в своєму житті став відмінником навчання. Із студента молодшого курсу став третьокурсником.

Майбутній рік буде для мене роком «утримання позицій». Я докладу всіх зусиль, щоб залишитись відмінником. Зараз працюю над науковою роботою, яка, маю надію, буде заслухана на конференції «Студент і науково-технічний прогрес». 1982 рік буде для мене роком моєї першої виробничої практики. Отже, попереду багато справ, велика громадська робота, яка стала для мене життєвою необхідністю.

О. БАВИХІН,
студент III курсу ГГФ.

ВІН У ЗАВТРА ЯСНІШЕ ІДЕ...

Він з'явився з ясного Сьогодні.
Він у Завтра ясніше іде,
В щирі мрії, в діла всенародні
Світлі сили й натхнення веде.
Він пройшов далекі дороги,
Він пройшов і поля і ліси,
Бачив грізні, гримучі пороги
В першозданнім сянні краси.
Бачив сопки з димками вулканів,
Пив солоний камчатський туман,
В алеутському селищі зрану
Брав за гриву важний океан.
Слухав пісню мартенів Уралу,
Ліз крізь хаші глухої тайги;

Над бездомним, над дивним Байкалом
Набирався міцної сили...
І прониже він далі планети
Нашим світлом, що зборює ніч;
Коли мчатимуть в космос ракети,
Посміхнеться до нього Ілліч.
В чистих мріях і добрим привітом
Напинає він мирну блакить, —
Рік Новий, наш, радянський, по світу
Чесним людям надією мчить.
Він летить в Комунізму простори
У великій радянській сім'ї.
Славтеся вічно, Кремлівській зорі, —
Правда й доля незмінні мої!

М. ГІРНИК.

МОНОЛОГ ПЕРШОКУРСНИКА

Уявний, але можливий. Погодьтесь: кожен першокурсник чекає Нового року з особливою напругою. І на те — свої причини. Адже попереду, як кажуть, рукою подати, — перша зустріч за столом екзаменатора. Позаду ж думка сягає останньої декади травня. Згадується випускний вечір, а головне — хвилюючі дні і ночі перед ним. В пам'яті і серці — останній дзвінок у школі і перший — в університеті. Згадується незабутній світанок після шкільного вальсу і немало тривожних світанків перед конкурсними іспитами у серпні. Коротко кажучи, — позаду сім місяців переживань і контрастів.

Попереду ж — не тільки перші, якісно нові іспити, але й перші заліки. До того ж, ледь не відразу після новорічної ночі. Отож як не хвилюватись? Багато приємних клопотів проростає разом з невщухаючими переживаннями.

І не важко догадатись — яких? Найперше: треба замовити квиток, щоб ні на хвилину не запізнитись на автобус чи на поїзд. А щоб ще краще добратися — на лік. Не можна забути про подарунки матері й бабусі. І, ясна річ, залікової книжки з першими семестровими оцінками. Найкраще — «п'ятір-

ками» та «четвірками». Кому не хочеться після тісних обіймів і поцілунків удома з гордістю виїняти «залікову» і в деталях, мальовничо, розповісти, який труд стоїть за кожною четвіркою, не говорячи за п'ятірку.

Звичайно, все це буде не на батьківському порозі, а за домашнім столом з улюбленими запашними стравами. Десь за дном зростатиме тематика спогадів, особливо в тих, хто живе в гуртожитках, у вирі студентського життя. До нас буквально долітають уривки інтимних розмов: «Які чудові люди на курсі, в групі, у кімнатах?! Як приємно з ними жити і дружити, співпереживати і співкуштувати домашні ласощі». Дехто похвалиться подарунком, якого одержав уже в студентський день свого народження — на очах групи, а то й курсу. Розповідь про музеї, виставки і екскурсії, морський прибіл, про труднощі першого порубіжного контролю.

Якими очима дивитимуться батьки на дітей, що так швидко подорослішали, так незвично говорять, такі вчені слова вживають. І як після цього їм не захочеться поділитися з сусідами, учителями... Разом з тим ми не погіршим проти істини, коли уявимо і інші поодинокі си-

туації, монологи, їх, звичайно, не хочеться, вони не бажані. Але ж можуть бути першокурсники, які представлять ситуацію на перших заліках та іспитах у кривавих фарбах. «Розумієте, мамцю, розумієте бабцю, — не все склалося, як гадалося. Повірте, любі, все знав, говорив навіть... Але викладач, будучи в поганому настрої, весь час перебивав, ставив питання, не давав розгорнутися. Один «ріже», а другий — «дорізує».

Можна уявити вираз на обличчях батьків. А, можливо, й співчутливі репліки.

Дуже б хотілося нам, щоб таких і подібних монологів і реплік, песимістичних, безрадісних, не було. Щоб повнішими були корзини й кошики на зворотному шляху до рідних аудиторій. А головне, щоб і після першої сесії не виводилися «п'ятірки» і «четвірки», щоб реферати переростали у солідні наукові доповіді, щоб зростало з кожним днем відчуття любові до майбутньої професії. Душевне і відповідальне до неї ставлення.

В. ДРОЗОВСЬКИЙ,
доцент кафедри
загального і слов'янського
мовознавства.



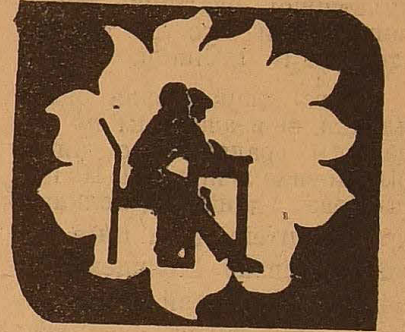
Зимовий пейзаж.

Фото І. Майстренка.

ДЕКАНАТ-СЕСІЇ

Незабаром — сесія — надзвичайно важливий для студентів етап навчального процесу, який виявляє міру їх успішного навчання, міру підготовки як спеціалістів. І готуються до сесії з великою напругою не тільки студенти, а й викладачі, деканати, в тому числі і деканат механіко-математичного факультету.

З цією метою на факультеті проводиться цілий ряд важливих заходів. Так, нещодавно відбулась нарада професорсько-викладацького складу, присвячена підготовці до сесії, проводяться поточні засідання, колоквиуми, кураторські години, засідання УВК курсів, на яких в бесідах з студентами викладачі націлюють їх на не-



обхідність скласти сесію успішно.

На кафедрах почали діяти консультативні пункти, в роботі яких активну участь беруть студенти старших курсів, допомагають відстаючим; затверджуються екзаменаційні білети, готується відповідальна документація.

А. ЯРОВИЙ,
заст. декана мехмату.

Ми зустрічаємо Новий рік!

Радісно і весело в ці дні університетській молоді. На всіх факультетах, в гуртожитках проходять святкові вечори відпочинку, карнавали, новорічні дискотеки.

НА ЗНІМКАХ: зліва зверху — новорічну дискотеку в Палаці студентів веде диск-жокей Володимир Шаїнський. Новорічна ялинка повинна бути пишно вбраною. Її прикрашають майбутні викладачі англійської мови. Новорічний карнавал (праворуч).

Фото І. МОСКАЛЕНКА та В. СУРИЛОВА.



РОДОВІД СВЯТА ЯЛИНКИ

Свято Нового року — одне з найдавніших і найпопулярніших на землі. Переживши чимало історичних трансформацій, воно владно ввійшло і в наш складний і мінливий ХХ вік.

У дожовтневий період в українського народу, як і в багатьох інших народів, Новий рік залишався в тіні релігійних свят. Українське село й робітниче місто, по суті, не знали звичай новорічної ялинки і новорічних подарунків. Бали і маскаради біля зеленої красуні були привілеєм панівних класів.

Першими віхами на шляху становлення радянських новорічних традицій були свята ялинки для дітей трудящих, в організації яких, як відомо, брав активну участь В. І. Ленін. У надзвичайно важкому 1919 році Ілліч разом з дітьми зустрічав Новий рік біля ялинки в одній з московських шкіл у Сокольниках.

Однак у двадцяті та на початку тридцятих років новорічна ялинка вважалася елементом релігійного культу. Це було одним з проявів нігілістичного ставлення до культурної спадщини минулого, проти чого не раз застерігав В. І. Ленін.

Друге народження свята ялинки зв'язане з ім'ям видатного радянського діяча, більшовика-ленінця П. П. Постишева, який був великим другом дітей. Коли Київ було оголошено столицею Радянської України і туди переїхав з Харнова уряд рес-

публіки, за пропозицією П. П. Постишева в розпорядження юних харків'ян передали колишнє приміщення ВУЦВК. Тут було відкрито перший в країні Палац піонерів. Його оснащували всі підприємства міста, оформлювали кращі художники країни, до роботи з дітьми були залучені провідні літератори, артисти, конструктори.

Наближався Новий 1936 р. коли працівники Палацу піонерів одержали телеграму від секретаря ЦК КП(б)У П. П. Постишева. Він радив провести свято новорічної ялинки. А напередодні 28 грудня 1935 року газета «Правда» вмістила його статтю «Давайте організуємо до Нового року дітям хороше ялинку».

В головному залі Палацу піонерів встановили чарівне дерево. А чим прикрасити його? Хтось запропонував склеїти з різнокольорового паперу гірлянди-ланцюги й повісити на ялинку. Але майже всі заперечували: ніяких кайданів! По допомогу звернулися до робітників склозаводу, який випускав пляшки. За одну добу тут було виготовлено штамп і розпочалося виготовлення перших радянських ялинкових прикрас. Вони були зеленкуваті і товстостінні, як і пляшки, тільки мали кулясту форму.

І ось спалахнула вогнями ялинка 1936 року, зазвучали спеціально написані до цього свята пісні й вірші. Дід Мороз зустрічав гостей і вру-

чав кожному пакунок з цукерками, на якому було написано: «Радянська влада — дітям».

Так, здобувши визнання спершу в громадському побуті, новорічна ялинка незабаром стала неодмінним, атрибутом і сімейного торжества. Лісова красуня прикрашася в ці дні клуби й палаци культури, новорічне свято у кожній родині. Без ялинки, що символізує вічну молодість і красу, не обходяться моряки та рибалки, які зустрічають свято далеко від рідних берегів, іноді навіть під пекучим сонцем тропічних широт.

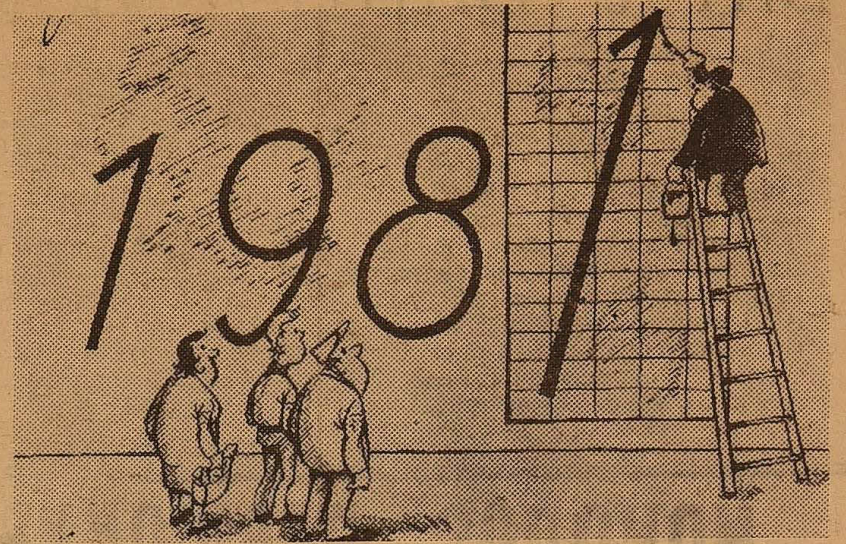
Утвердився добрий звичай обмінюватися новорічними подарунками, листівками. Трудові колективи рапортують в ці дні про свої подарунки всьому нашому суспільству. Чимало сімей справляє Новий рік одночасно з новосіллям.

З поширенням радіо, а пізніше — телебачення виробився загальнорадянський ритуал зустрічі Нового року. В усіх кутках країни — як члени однієї великої сім'ї — люди слухають за святковим столом поздоровлення радянському народові від імені партії і уряду, піднімають бокали під мелодію Кремлівських курантів.

З особливим піднесенням і хвилюванням зустрічаємо ми рік 1982, що стане новим етапом на шляху комуністичного будівництва.

С. ЗМІЄВСЬКИЙ.

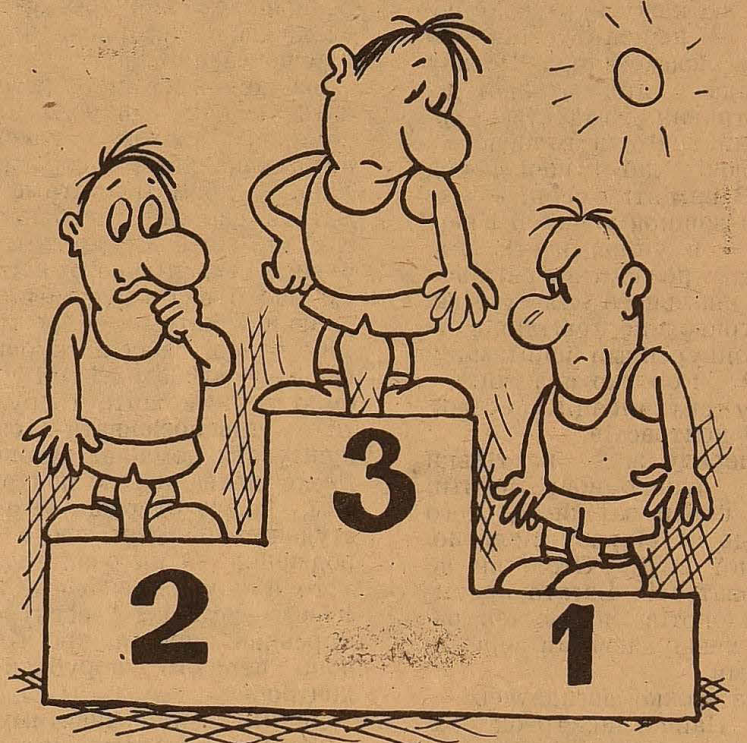
НЕВЕСЕЛА ТЕНДЕНЦІЯ



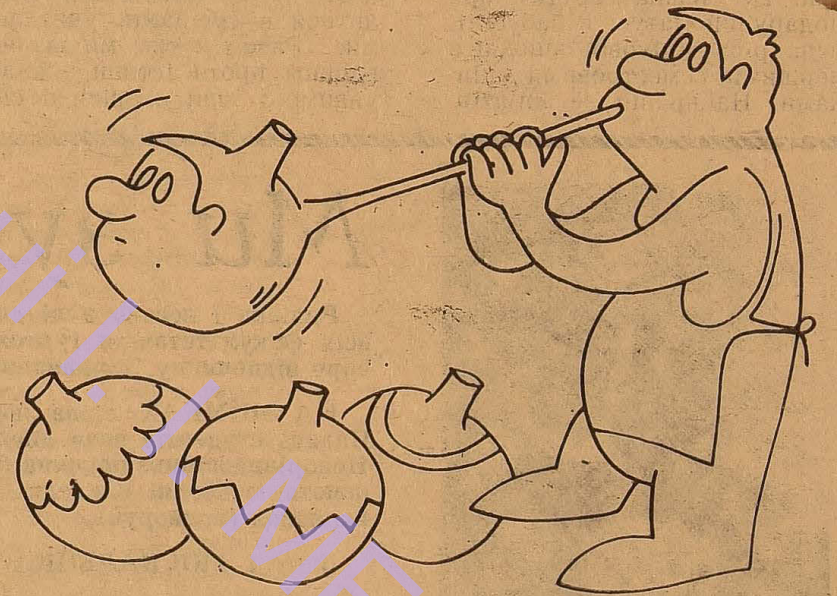
Судячи за прогнозами західних економістів, крива ліній безробіття в країнах «Спільного ринку» в 1981 році неухильно росла вгору.

(Із газет).

Малюнок із щотижневика «Хорізонти» (НДР).



Переплутали Мал. В. Милейка.



Без слів.

Мал. І. Копельницького.

ГУМОРЕСКА

ПОШУК

1 січня, година ночі.
— Це ваша рюмка?
— Моя.
— А мою випадково не бачили?
— Ні, не бачив.
— Дивно. Я ж пам'ятаю: у мене була рюмка. На ніжці. Я з неї пив...
1 січня, 2 година ночі.
— Це ваш стілець?
— Мій.
— А мій стілець вам не зустрічався?
— Не зустрічався.
— Дивно. Я точно пам'ятаю: у мене був стілець. Зі спинкою. Я на ньому сидів.

1 січня, на світанку.
— Вибачаюсь, це ваша дружина?
— Моя.
— А моя дружина вам на очі не траплялась?
— Не траплялась.
— Дивовижно. Я ж точно пам'ятаю: в мене була дружина. На ніжках. Зі спинкою. Я з нею прийшов. В минулому році.

О. ЗАЯЦЬ,
О. КЕДРОВ.

Редактор В. НІКОЛАЄВ.

МРІЇ ПІД НОВИЙ РІК

Напередодні Нового року в нашому житті можливі всілякі дива, навіть найнесподіваніші — як у знаменитих повістях М. В. Гоголя. Таж хіба не диво дивне, що масовик, поспішаючи кудись далеко на новорічний бал, раптово забіг (очевидно, заблукав) в редакцію «ЗНК» і, подумавши, що він на сцені, освітлений яскравими вогнями, що він вже вдихає аромати чарівної хвої і святкового духу (признатись — і нам привиділась пишно вбрана величава ялинка, розвішана скрізь різнобарвні шари, конфеті, стрічки, линуть звуки вальсу, кружляють веселі пари і т. д. і т. п.), випалив такий текст:

— Дорогі друзі! Мені дуже приємно бачити ваші щасливі обличчя. Після трудового року радієш росту нашої науки, техніки і людям, що роблять це благо. Адже, не так давно вважалося, що політ людини в космос — бо-

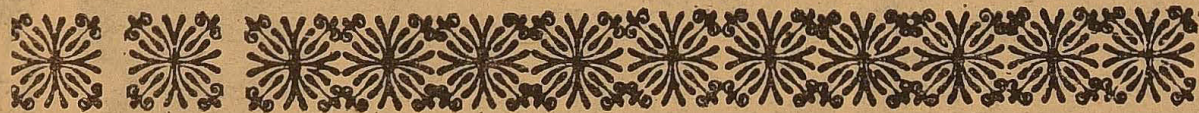
жевільна фантазія. А сьогодні вона стала дійсністю. Мені здається, я не помилюсь, коли скажу: ми всі трохи мрійники і фантасти. То ж давайте помріємо і уявимо собі, що ми живемо не в 1981 році, а десь на початку ХХІ сторіччя...

Ви вранці прокидаєтесь і місцеве радіо повідомляє про те, що сьогодні в вашому клубі, чи палаці культури, демонструється новий кінофільм «Боротьба зі старістю в 180 років», причому — діти до 60 років не допускаються на вечірні сеанси без батьків. Управління місцевих бань повідомляє, що в бані №1 з 6 години ранку електронний оркестр награв космічні марші і починаються танці під водою в водолазних костюмах; космонавти обслуговуються в загальній черзі. Бюро прогнозів повідомило, що оголошений на 3 січня снігопад, за проханням мешканців міста, переноситься на 7 січня, але —

у вигляді дощу. Управління цивільного повітряного флоту оголосило про відкриття прямого повітряного безпосадочного зв'язку між Москвою та Одесою, до всіх пасажирів є велике прохання: не чіплятися на ходу і не висіти на підніжках вертольоту... Що студенти університетів замість складання зимових екзаменів відправляються у дивовижну прогулянку на Марс!...

Але тут наш гість раптово зрозумів свою помилку, глянув на годинник і, передавши вітання всьому чудовому колективу викладачів і студентів Одеського державного університету, що духу кудись помчав, хоча й встиг на ходу підняти руку і показати нам на стелю, звідки, ніби в казці, почали повільно опускатись і плавати в повітрі квіти, іграшки, шари. Що то значить — дивна сила чарівника!...

О. БОГДАНОВ.



ЩО КРАЙ, ТО ЗВИЧАЙ...

В Індії новорічне свято настає вісім разів на рік. У південних районах його відзначають у березні, у північних — у квітні, на заході — в жовтні, листопаді. Так, переїжджаючи із штату до штату, можна святкувати Новий рік щомісяця.

У Японії вважають, що буде щасливий той, хто під

Новий рік виспить і зустріне схід сонця його першого дня. Вдосвіта люди виходять на вулицю привітати Сонце.

У маленькому грецькому містечку Мококлісія на 24 години перед Новим роком відроджується матриархат. Цілковитими господарями стають жінки, що проводять цей час так, як їм забажає-

тись. А чоловіки протягом доби не виходять з дому, виконують усі їхні накази, порятунок по господарству, дглядають дітей.

Єдина в своєму роді старовинна церемонія збереглася на Алясці. Гість, який прийшов святкувати Новий рік, вибирається на дах будинку й сповіщає про себе криком у димар.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).